

בנהר הנאפו

אני שט על נהר הנאפו* של החיים,
 הנהר שט אתי.
 הסירה קצת רעועה,
 תבת גמא של חלומות.
 אולי הייתי צריך למשח אותה בזפת,
 כדי שלא יחדרו אליה המים,
 כדי שלא אהיה משה רבנו.
 אבל אני לא מטפס על הרים
 כדי לקבל את התורה מאלהים,
 אלא שט על נהר הנאפו של החיים,
 שומע את קולו של אלהים משתיקת הדגים.
 אל תמשו אותי מנהר הנאפו של החיים,
 הזרם נושא אותי לאטו אל אלהים,
 מה שישאר הוא רק קול פכפוך.
 תשאלו את הדגים,
 הם גומרים במחבת,
 אנחנו באדמה או אצל אלהים.

* Rio Napo - מיובלי האמזונאס, זורם בשטחי אקוודור ופרו.

דלת כפולה*

אני אנוס
 אני יהודי נסתר
 שתר
 אחרי עצמו.

הדת שלי כפולה
 כמו דלת כפולה,
 אנוסה להפתח
 רק בדחיפה.

אני מדליק גרות שבת,
 בלי אש
 בלי שבת
 בלי גרות.

* נכתב בעקבות מפגשי עם צאצאי האנוסים, לצורך בימיו הסרט "אמריקה לדינה", העוסק בתולדותיהם בדרום אמריקה.

בדרך לאמבאטו

איש זקן ישן בצד הדרך.
 מזכיר לי משורר זקן,
 שכתב פעם שיר צעיר
 על חתולה שמתה
 ולא מזקנה.
 לישן ישנה חתולה דומיה.
 כך כתב המשורר הצעיר לפני שהפך למשורר זקן.
 לפני שהפך לאיש זקן,
 לפני שהפך.
 כמה יפה כתב המשורר הצעיר:
 לישן ישנה חתולה דומיה.
 ואני מסתכל ושואל:
 החתולה מתה,
 האיש הזקן חי,
 ואני?
 אני רק מסתכל
 על האיש הזקן שישן בצד הדרך לאמבאטו,
 והוא נראה לי יותר מת
 מהחתולה.
 אבל לי נשארו עוד קילומטרים רבים לנסע,
 ואני בוהה בעולם הרץ לאחור
 מתקמר בסיכוב כמו גב של חתולה.
 ורק הכביש עודנו מערב ערוכים ערבים
 לאיש זקן ישן בצד הדרך לאמבאטו,
 וכבר לא למשורר הזקן,
 שהיה פעם צעיר יפה וכתב יפה
 וישן יפה
 לישן ישנה שירה דומיה.

* Ambato - בירת מחוז באקוודור; עיר הולדתם של שניים מראשוני הספרות האקוודורית.